Wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w Drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

GAZETA KRAKOWSKA.

Kwartalnie kosztuje Złр. 4. Konw. Mon. miesięcznie Złp. 6.

№ 287. PONIEDZIAŁEK 18 Grudnia 1848.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Miesiąc dzień godzina		Stan Barometru do 0° R. zredukowany w miarze Paryz.	Stopień ciepła podług Réaumura.	Psychrometr e	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
	6	27" 4, 71	+5, 6	2, 60	Zachodni słaby	Pochmurno	
17	2	3, 28	+9, 4	3, 14	Pł.Zachodni „	Pogoda z Chmurami	
	10	2, 99	+5, 6	2, 56	Zachodni mocny	Pochmurno	Deszcz

Nr. 6653.

AKT ZWOŁAWCZY

Zgromadzeń obiorczych w Okręgu Krakowskim

W Obwodzie Obiorczym II. i IV.

RADA ADMINISTRACYJNA

Okręgu Krakowskiego.

W zastósowaniu się do rozporządzenia Kommissyi Gubernialnéj z dnia 9 b. m. i r. Nro 887 i 888, którém na zasadzie Reskryptu Wysokiego Ministeryum Spraw Wewnętrznych z d. 29 i 30 Listopada r. b. Nro 58 i 75 R. M. I. w miejsce P. Józefa Jakubowskiego Deputowanego z Obwodu Obiorczego II. i w miejsce P. Adama Potockiego Deputowanego z Obwodu Obiorczego IV Okręgu Krakowskiego, na Sejm w Wiedniu Delegowanych, mają być bezzwłocznie, z powodu złożenia przez tychże maudatu inni Deputowani na Sejm Państwa wybrani. Rada Administracyjna odnośnie do tymczasowéj Ordynacyi Wyborców z d. 9 Maja r. b. i w myśl rozporządzenia byłéj Kommissyi Nadwornéj Miasta Krakowa i Jego Okręgu z d. 14 Maja t. r. Nro 1425 praes. wydaje niniejszém Akt Zwoławczy Zgromadzeń Obiorczych, w Obwodzie Obiorczym II i IV Okręgu tutejszego, mocą którego wezwani zostają Wyborcy z tychże Obwodów Obiorczych, mianowicie:

Z Owodu Obiorczego II.

Z Dystryktów Obiorczych do tegoż Obwodu należących, z Gminy II, IV, VI, X i XI Miasta Krakowa składających się jako to:

z Dystryktu Obiorczego II (Gmina II od Nru 121 do 268) X. Rozwadowski Antoni, Verderber Józef, Jabłonowski Stanisław, Żurowski Wilchelm, X. Daczyński Franciszek, Iżycki Władysław, Hoszowski Konstanty i Placer Józef.

z Dystryktu Obiorczego IV (Gmina IV od Nru 394 do 532) Gołemberski Adam, Sawiczewski Floryan, Jakubowski Franciszek, Bętkowski Jan, Lange Karol, Steczkowski Jan, Piętkiewicz Leopold i Sowiński Wawrzyniec.

z Dystryktu Obiorczego VII (Gmina VI Stradom od Nru 1 do 31, Kazimierz Chrześciański od Nru 1 do 214, Kazimierz Starozakonnych od Nru 2 do 46) Redik Augustyn, X. Dąbrowicz Antoni, Brodowski Franciszek, Dąbrowski Franciszek, Janowski Sebestyan, Krzepicki Maurycy, Markusfeld Henryk, Rosenzweig Henryk, Kaczkowski Ignacy, Miczeński Jacób, Oettinger Józef i Kulski Jan Kanty.

z Dystryktu Obiorczego VIII Gmina VI (Kazimierz od Nru 47 do 105) Meisels Berl, Bornstein Izrael, Halberstam Izaak, Einbild Abraham, Mendelsohn Hirsch, Meisels Lemel, Samuel Schönberg Wolf, Bryndza Izaak, Pisek Jakób, Deiches Salomon, Schiff Hirsch i Lebenheim Matis.

z Dystryktu Obiorczego IX (Gmina VI od Nru 106 do 214) Eibuschitz Samuel, Ritterman Cheim, Warschauer Jonathan, Banat Anschel, Güntzig Mojżesz, Bett Izaak, Bett Leibel, Birnbaum Mojżesz, Wecker Izaak, Reiner Dawid, Weinsberg Samuel i Wachtel Michał.

z Dystryktu Obiorczego XV (Gmina X od Nru 55 do 129) Blumensztok Salomon, Rakower Leibel, Müntzer Sissel, Dattelbaum Joachim, Winkler Samuel, Goldmann Izaak, Kleinblatt Berl, Mamme Schmerl.

z Dystryktu Obior. XVI (Gminna X. od Nru 130 do 213) Güntzig Leib Wolf, Krengel Lazar, Pitzele Aron Wolf, Preiver Bendet, Stein Józef i Grötzer Samuel.

z Dystryktu Obior. XVII (Gmina XI od Nru 1 do 53) Cypres Michał, Damaszek Samuel, Künstler Wolf, Dembitzer Lazar, Fendler Manelle i Guttenberg Hirsch.

Z Obwodu Obiorczego IV.

z Dystryktów Obiorczych do tegoż Obwodu należących z Kommissaryatu Jaworznickiego, Chrzanowskiego, Trzebińskiego, Alwernickiego i części Kommissaryatu Krzeszowickiego składających się, jakoto:

z Dystryktu Obiorczego XXXI (Krzeszowice, Paczołtowice, Pisary, Czatkowice, Zbik i Dubie) Potocki Adam, Mianowski Józef, Krzyszkowski Ludwik, Bauman Antoni, Furmanik Mikołaj i Żołdani Antoni.

z Dystryktu Obiorczego XXXII (Tenczynek, Wola Filipowska, Nowojowa Góra, Nielepice, Młynka i Gwoździec) Potocki Adam, X Dulewicz Jan, Mroczkowski Franciszek, Przesmycki Alexander, Nęcki Jakób i Odrzywołek Kazimierz.

z Dystryktu Obiorczego XXXIII (Nowa Góra, Czerna, Miękina, Ostrężnica, Lgota) Kurdziel Walenty, Graboś Błażéj, Godyn Izydor, Łagan Maciéj, Kur-

dziel Stanisław i Maciejowski Szymon.

z Dystryktu Obiorczego XXXIV (Trzebinia miasteczko, Trzebinia wieś, Pogorzyce, Kościelec, Piła Bolęcin) Szembek Franciszek, Jadowski Kazimiérz, X. Zygadlewicz Karol, Estreicher Alexander i X. Federowicz Adam.

z Dystryktu Obiorczego XXXV (Płaza, Oblaszki, Grojec, Rudno i Nieporaz) X. Kalisiewicz Jan, Maciszewski Tomasz, Głownia Józef, Ekielski Aleksander i Kuciel Stanisław.

z Dystryktu Obiorczego XXXVI (Płoki, Myslachowice z Gajem, Siersza, Czyżówka, Psary i Wodna) Żenowicz Karol, X. Żurek Kazimiérz, Malczyk Wojciech, Dowgiełło Jan, Ocetkiewicz Kryspin i Kurek Wojciech.

z Dystryktu Obiorczego XXXVII (Młoszowa, Filipowice, Dulowa, Karniowice, Górka z Miechowem, Trzebionka) Łabuzek Piotr, Nowak Ignacy, Pilarczyk Jan, Felisiak Franciszek i Piwowarczyk Szczepan.

z Dystryktu Obiorczego XXXVIII (Jaworzno) Sanocki Antoni, Tosza Jan, Brożek Sebastyan, Kasiewicz Ludwik i X. Bereziński Ludwik.

z Dystryktu Obiorczego XXXIX (Byczyna, Jeleń) Leja Wojciech, Sidełko Łukasz, Wilczek Bartłomiéj, Tbieriot Albert i Kossowski Tomasz.

z Dystryktu Obiorczego XL (Dąbrowa, Długoszyn, Szczakowa) Skuta Jan, Zieliński Józef, Gaj Urban i Kempka Wincenty.

z Dystryktu Obiorczego XLI (Cięszkowice, Luszowskie góry, Luszowice) Głowacz Mateusz, Feliksik Sebastyan, Kozłowski Krzysztof i Straus Józef.

z Dystryktu Obiorczego XLII (Miasto Chrzanów od Nru 1 do 192) X. Ligeziński Grzegorz, Michniewski Józef, Wiener Herszla, Borelowski Franciszek, Wolny Wincenty.

z Dystryktu Obiorczego XLIII (Miasto Chrzanów od Nru 193 do 384) Strzemecki Andrzéj, Palka Jan, Gumiński Wojciech, Janikowski Jakób i Oczkowski Andrzéj.

z Dystryktu Obiorczego XLIV (Libiąż Mały, Moczydło, Kęty, Cezarówka, Balin,) Fudała Tomasz, Kulik Marcin, Gębala Józef, Płaziński Tomasz i Wróbel Andrzej.

z Dystryktu Obiorczego XLV (Bobrek, Gorzow, Dąb, Chełmek) Bobak Walenty, Żydzik Tomasz, Buła Jan Porwid Bartłomiéj i Gwoździowski Wincenty.

z Dystryktu Obiorczego XLVI (Gromiec, Libiąż Wielki, Ostropole) Poznemski Wawrzyniec, Gutt Jan, Lotko Sebestyan, Płasiński Franciszek i Żydzik Józef.

z Dystryktu Obiorczego XLVII (Regulice, Kwaczała) Taborski Kazimierz, Patelski Józef, Kopeć Piotr, Piegza Wawrzyniec i Ciupek Klemens.

z Dystryktu Obiorczego XLVIII (Wygiełzów, Mętków, Żarki, Zagorze) Chudzik Bartłomiéj, Taborski Antoni, Nędza Józef, Brzeźniak Jakób i Jadowski Adam.

z Dystryktu Obiorczego XLIX (Babice, Olszyny, Jankowice, Rozkochów, Źródła) Duda Michał, Bartl Jan Kanty, Janik Franciszek, Przezwięcki Józef i Kossowski Bartłomiéj.

z Dystryktu Obiorczego L (Sanka południowa, Sanka północna, Brodla, Mirów, Podłęże, Okleśnia) Galos Michał, Belech Ignacy, Fadus Michał, Gaudyn Kazimiérz i Kuciel Wojciech — nakoniec:

z Dystryktu Obiorczego LI. (Alwernia, Poręba) Niezgoda Józef, X. Radkiewicz Karol i Ryczkiewicz Walenty, —

ażeby w dniu 21 Grudnia r. b. na godzinę 10 zrana co do Obwodu Obiorczego II w Krakowie w Sali Amfiteatru Nowodworskiego, zaś co do Obwodu Obiorczego IV w Mieście Chrzanowie we Dworze, celem wybrania rzeczonego Deputowanego zejść się i tegoż Wyboru pod kierunkiem Delegowanego z ramienia rządu w Krakowie P. Jacka Majewskiego, a w Chrzanowie P. Karola Płockiego, dopełnić zechcieli.

Kraków d. 13 Grudnia 1848 r.

Prezes,
P. Michałowski.

Sekretarz Jlny, *Wasilewski.*

SŁÓW KILKA
do Szanownych Wyborców
Obwodu Obiorczego II. Miasta Krakowa.

Towarzystwo polskie ku dźwignieniu bytu materyalnego i moralnego współrodaków Izraelitów zaszczyciwszy mię swojem chlubnem dla mnie zaufaniem postanowiło popierać moją kandydaturę na posła na sejm walny w Kromieryżu, którego wyborem w krótce zająć się ma Obwód obiorczy II. Miasta Krakowa i z tego powodu zawezwało mnie do objawienia publicznie mojéj wiary politycznéj, jako rękojmi tymczasowéj mojego na sejmie zachowania się w razie, gdyby wybór rzeczywiście na moją padł osobę. Dogadzając słusznemu nader żądaniu wypełniam je tém chętniéj, ile że sobie za świętą poczytuję powinność spowiadania się szczerego przed Sz. wyborcami z moich zasad politycznych, aby podać Im sposobność do ocenienia, czy takowe wymaganiom Ich odpowiedzieć zdołają. W takim bowiem tylko razie siłą moralną współobywateli poparty mógłbym mieć nadzieję sumiennego uiszczenia się ze świętych obowiązków z tak ważną missyą połączonych.

Zapatrując się na skład obecny Izby ustawodawczéj i na zastąpione w niéj dążności łatwo spostrzeżemy, że wyjąwszy kilku biórokratów czysto reakcyjnych i ślepo tymże posłuszną ciemną gawiedź wieśniaków, Sejm na dwa główne dzieli się obozy t. j. na stronnictwo czystych demokratów i na zwolenników Sławianizmu. Piérwszych głównym celem jest przeprowadzenie przedewszystkiem w całéj rozciągłości zasad demokratycznych i bronienie takowych bez względu na to, przez który szczep narodowy są popierane; jak równie zaspokojenie potrzeb narodowych na zasadzie wolności. — Drudzy kładąc narodowość na piérwszém miejscu obrali sobie za cel toczyć walkę zaciętą z germanizmem, oderwać Austryą od związku Niemieckiego i przerobić ją koniecznie w całym obecnym jéj składzie na państwo federacyjne Sławiańskie. Celu zaś tego dopiąć usiłują z uszczerbkiem nawet wolności, a często i podaniem swéj ręki, ba jawnem wspieraniem wdzięczącéj się do nich reakcyi ku przytłumieniu dążności liberalnych, jeżeli te widokom ich przeciwnemi być się zdają. — Do piérwszych należą: większa część ukształconych rodaków naszych, tudzież Niemcy zasiadający na stronie lewéj; do drugich, którym Czesi przewodniczą liczą się posłowie innych prowincyi Sławiańskich. — Przekonanie moje osobiste skłania mię ku stronie czysto demokratycznéj, któréj dążność za zgodną uważam nie tylko z zasadami sprawiedliwości, ale i z interesem Polski wyglądającéj z niecierpliwością i tęsknotą swego wyzwolenia i swéj

samodzielności. — Już dzisiaj nikt o téj niezaprzeczonéj prawdzie nie wątpi, że jedynie przez czystą demokracyą, opartą na zasadzie Wolności, Równości i Miłości bratniéj najwyższe cele każdéj społeczności osiągniętemi być mogą. Ojawia się ona silnie we wszystkich ruchach dzisiejszych i niepokonaną potęgą swoją w części już wywróciła, a wkrótce skruszy zupełnie panowanie przemocy i gwałtu. Ona będąc warunkiem każdego rozwoju społeczeńskiego, jest też nieodzownym żywiołem każdéj narodowości i ona jedynie zaspokoić może wszystkie potrzeby, tak całych narodów, jako i ludzi pojedyńczych. Dla tego też każdy kto pragnie zabezpieczyć narodowość, zawarować ją tylko może ustaleniem wolności, utwierdzeniem zasad demokratycznych. Ktoby przeciwnie mniemał, że dla narodowości wypadałoby czasem i zrzekać się swobód demokratycznych, podobnym byłby do owego szaleńca, którżyby wzmacniał budowlę podkopując jéj podwalinę, lub ratował człowieka dając mu truciznę.

Już zatem ze stanowiska ogólnego wszystkich narodowości wywalczenie i urzeczywistnienie demokracyi okazuje się potrzebą konieczną i kwestyą żywotną, ze względu zaś na sprawę polską, niezbędność ta jest jeszcze widoczniejsza i rzeczywistsza.

Więcej powiem, już sama walka o wolność, samo popieranie jéj wszędzie, gdzie tylko o jéj obronę chodzi jest narodowe polskie. Każdy Polak już z natury swéj jest zrodzonym rycerzem wolności i jéj służbie poświęcony; cała Polska była od wieków i jest nadal przeznaczona na strażnicę wolności od barbarzyństwa i niewoli wschodniéj; ona i po swym upadku zachowała tę świętą missyą rozsiewania ziarna wolności po całéj prawie ziemi, a im więcéj tych ziarn zchodzi, tém bliższa jest godzina jéj zmartwychpowstania. Polak, któryby poprzestał bronić wolności zatopiłby sam zabójcze żelazo we wnętrznościach matki Ojczyzny, zerwałby naraz z całą przeszłością i tym jedynym krokiem jużby się wynarodowił. Rzucić się w objęcie Sławian, przechodzić z nimi dopiéro długą koléj rozwoju politycznego będącego u nich jeszcze w pierwszym zawiązku; rozpoczynać na nowo długi szereg doświadczeń w mającém się dopiéro utworzyć państwie, a porzucać otrzymane już i drogo nabyte pewniki; rozstawać się z najdroższemi nam nadziejami wtenczas właśnie, kiedy już sam kierunek ducha czasu bliskie ich spełnienie zwiastuje: byłoby sądzę nietylko nieroztropne ale i sprawie naszéj zgubne.

Jest to największą chlubą naszą, że sprawa Polski nierozerwanym węzłem połączona jest ze sprawą wolności ogólnéj: że odrodzenie się ojczyzny naszéj koniecznem być musi następstwem tak oczywistego dziś szerzenia i wzmagania się zasad demokratycznych, i że gdzie tylko lud jaki w imieniu wolności powstaje i szczerze jéj domaga się, tam w pierwszych zaraz chwilach szlachetnego uniesienia, rozlegają się głośne okrzyki „Niech żyje Polska!“: tam lud z samego wewnętrznego popędu dopomina się wskrzeszenia Polski jako obronicielki, jako tarczy wolności. Walkę z Germanizmem li tylko dla tego, że nie jest Sławianizmem potępiam. Raz dla tego, że jest niesprawiedliwa; drugi raz, że nam być musi szkodliwą. Czyż prawdziwi demokraci niemieccy nie żądali od Sejmu Frankfurckiego. aby wyrzekł głośno i dobitnie że rozbiór Polski jest zbrodnią? czy nie zaprotestowali uroczyście przeciw nowemu podziałowi w Poznańskiém? Któż zatem więcéj sprzyja sprawie naszej, czy demokraci Niemieccy, czy téż Jellaczyc, ów wielbiony bohater Lipy Sławiańskiéj, którego najzawziętszy wróg Ojczyzny i Narodowości naszéj cesarz rossyjski obdarza orderem i obsypuje łaskami? Zresztą, sprawa Polski jest tak czystą świętą i sprawiedliwą, że popieranie jéj jawne, szczere i otwarte nie tylko jéj szkodzić nie może, ale owszem sprzyjać musi. Nie potrzebuje zatem udawać się drogą krętą manowców dyplomatycznych, potrzeba jéj tylko wolności, aby na drodze zawarowanego sobie swobodnego rozwoju, przy użyciu wolnego druku i wolności nauczania nieprzezwyciężoną potęgą ducha i prawdy przyśpieszyć mogła upragnioną chwilę odzyskania swej dawnej politycznéj samodzielności.

Wykazawszy ścisły związek demokracyi z interessem narodowym pozostaje mi jeszcze wyjaśnić kilku słowy stosunek jéj do religii, zwłaszcza, że większość Sz. Wyborców z Izraelitów złożona ma prawo żądać od swego posłannika, współwyznawcy sumiennego w tym względzie sprawozdania. Izraelici albowiem w wyjątkowem jeszcze zostając położeniu, barbarzyńskiemi i godność ludzką obrażającemi ustawami w przymusowem i zgubnem utrzymywani odosobnieniu, dźwigając jeszcze ciężkie, a dotkliwe brzemię nieskruszonych dotąd kajdan niewoli z utęsknieniem téj upragnionéj wyglądają chwili, która położy koniec ich wielowiekowemu męczeństwu i rozkuwszy ich pęta zrówna ich z innymi współobywatelami Polakami. — Wyznaję, że jakieś żywsze uczucie godności własnéj duszę mą przejmuje na wspomnienie, że i jako Polak i jako Izraelita jestem uosobieniem podwójnego męczeństwa: narodowego i religijnego, że obraza wolności w tych właśnie najświętszych jéj prawach serce moje tém draźliwiéj dotyka. — Jeśli każdéj społeczności przeznaczenie nie może być inne jak umożebnienie, ułatwienie i wspieranie rozwoju człowieczego; jeśli tenże cel przez wolność tylko dopięty być może; toć społeczność gwałcąca ją w jéj najskrytszym tajniku t. j. w sumieniu dopuszcza się zbrodni, bo narusza podwalinę bytu swego, jaką jest wzajemne szanowanie i opieka wolności. — Pozbawiać człowieka praw politycznych, to jest karać go jak zbrodniarza za to jedynie, że używa wolności tam, gdzie mu jest najniezbędniejsza t. j. w swojem własném sumieniu, jest urągać się ze Stwórcy, sprzeciwiać się odwiecznym jego ustawom, znieważyć piętno Boga w istocie na obraz i podobieństwo Jego stworzonéj. W społeczności dobrze urządzonéj, demokratycznéj wszystkie wyznania równéj powinny doznawać opieki, wyłączne uprzywilejowanie jednego, a prześladowanie drugiego jest krzyczącą niesprawiedliwością, ciosem zadanym wolności. Wyznawcy wszystkich religij mają owszem prawo żądania nie tylko wolności sumienia i niezależności jéj od praw politycznych, ale i zaspokojenia swych potrzeb religijnych, tak głęboko w duszy ludzkiéj utkwionych. — Wszakże właśnie Izraelici najoczewistszy przedstawiają dowód, jak drogim skarbem dla człowieka jest religia. Najzajadlejsza nienawiść, najokropniejsze prześladowanie, najgłębsza wzgarda, pozbawienie ich prawie wszystkich dóbr ziemskich niezdołały ich odwieść od wiary ojców, a jakżeżby ta tylowiekowem cierpieniem doświadczona i niczem niezachwiana wierność mogła skazać ich na śmierć polityczną? Nie zaiste! lud wolność szczérze miłujący nigdy w jéj imieniu tak oczywistego fałszu sobie nie zada; nigdy tak dalece godności własnéj nie po-

niży, nigdy sam morderczego żelaza w samem sercu wolności nie utkwi.

Kończąc nareszcie rzecz moją powtarzam, że przyczynić się do ustalenia demokracyi w jak największéj rozciągłości dla wszystkich obywateli bez różnicy wyznania, o tyle o ile to w Monarchii Konstytucyjnéj i w zakresie działalności sejmowéj uskutecznionêm być może; zabezpieczyć i poprzeć na téj zasadzie życie nasze narodowe, uzyskać dla Galicyi i Krakowa całkowitą niezależność w sprawach jéj saméj dotyczących, a to przez zawarowanie sejmowi prowincyonalnemu zupełnéj samodzielności w wewnętrznym kraju zarządzie: otóż to są główne cele, o których dopięcie według mojego przynajmniéj zdania deputowany polski na obecnym sejmie starać się powinien. — Jeżeli Szanowni Obywatele to z całą szczérością wynurzone przekonanie moje podzielacie, a w skutek tego zaufaniem mię waszem zaszczycić zechcecie, to bądźcie przekonani, że z całą gorliwością i sumiennością usiłować będę, na téj drodze, którą za najzbawienniejszą uznaję, chlubnego obowiązku obywatelskiego dopełnić i szczupłemi siłami mojemi przyczynić się do podźwignienia ukochanéj i drogiéj nam Ojczyzny.

Kraków dnia 11 Grudnia 1848 roku.

Józef Oettinger.

Pomiędzy rozrywkami Miasta naszego które dziś aniżeli kiedyindziéj w takowe obfitują niepospolite zajmuje miejsce gabinet Automatów czyli figur woskowych. Których mechnizm ukryty tak jest urządzony, że wszelkie poruszenia ludzkiego ciała zupełnie naśladując czynią illuzyą podobieństwa zbiżonego do natury. Szczególniéj odznacza się dziewczyna tańcująca która po tańcu oddycha piersiami jakby osoba tańcem utrudzona, podobnież zadowalnia widok dziecięcia ze snu przebudzonego, rozbójnik z pistoletu strzelający i inne. Gabinet ten wielu znakomitych miastach już okazywany zyskał sobie powszechne zadowolenie, i ze wszech względów zasługuje ażeby był widziany.

WIADOMOSCI POLITYCZNE.

AUSTRYA.

Wiedeń 13. Wielki Książe Michał przybył do Ołomuńca. Z Pesztu donoszą, że zawieszenie broni zawartem zostało na dni 14. Feldmarszałek Windiszgrätz jutro ma się udać do armii ku Węgrom. W Preszburgu panuje cholera, w Peszcie już ustała w okolicach Wiednia wiele osób na nowo aresztowano.

Wiedeń 14 *Grudnia.* Do komissyi robót publicznych zgłosiło się tu przeszło 30,000 ludzi niemających środków utrzymania życia! Z tych dopiero 4,500 umieszczono przy budowie gmachów i innych robótach publicznych. — Akademia wojskowa *Teresianum* została skassowana, a gmachy przeznaczone na zakłady ruchome publiczne.

W Kromierzycach utworzyło się towarzystwo Niemców austryackich deputowanych, których głównym celem ma być utrzymanie i zachowanie austryackiéj monarchii dziedzicznéj, jako państwo czysto konstytucyjno-federacyjne, na zasadzie narodowości i ludowości, a to w ścisłym związku z niemieckiém państwem. Cesarz Ferdynand oddaje się obecnie naukom przyrodzonym a mianowicie historyi naturalnéj przez dotychczasowy pobyt swój w Pradze. Cesarz chętnie przypuszcza do siebie ludzi uczonych i z nimi lubi rozmawiać — inne zaś deputacye niebywają przypuszczane, z kąd wnosić należy, że Cesarz polubił bardziéj życie prywatne, aniżeli publiczne nad-tronowe, które mu tyle przysiło trosków.

Kromierzyce 13. Deputowany Federowicz znany mowca lewéj strony, tudzież Hawliczek, czech, który na sejmie ani słowa nie przemówił, złożyli swoje mandaty. Wiadomo, że ten na sejmie milczący Hawliczek, jest redaktorem dziennika czeskiedo *Narodnė nowiny.* Minister Stadion oświadczył, iż w tych dniach armia powiększoną być musi o 80,000, tak, że każdy pułk składać się odtąd ma z sześciu batalionów, na stopie wojennéj. Zważywszy, że Czechy już dziś wzbraniają się od rekrutacyi i że do tego trzeba używać siły zbrojnéj, a rekruci dezerterują, a oprócz tego w magazynach i składach wielki okazuje się niedostatek, bo większa część jest wypróżniona, sądzić można, że takowe powiększenie siły zbrojnéj, nie tak łatwo przyjdzie do skutku, têm bardziéj, że z powodu wojny domowéj wiele ubywa wojska. Nie zdaje się zgadzać z programem ministeryum *prawo kommunalne* Stadiona, które oddaje zupełnie rady kommunalne pod zarząd cyrkularnych naczelników. Jeżeli więc i inne reformy jako to: gwardye, wolność druku i wolności stowarzyszeń takby poszły — to jest w takim duchu, naówczas zaledwie żebyśmy mieli konstytucyą opartą na zasadzie konst. francuzkiéj z r. 1830. Co do wewnętrznego urządzenia spraw państwa 2 zaszły ważne projekta, których skutek jest niewyrachowany. To jest rozporządzenie, ażeby każdy urzędnik państwa, któryby poważył się działać *przeciw konstytucyi* (antikonstitutionnel) był natychmiast jako nie mający chęci być nadal urzędnikiem, *urzędu pozbawiony,* powtóre projekt który ogólnie został przyjęty jest: *Zniesienie wszelkiego Szlachectwa.* (Oder Z.)

WŁOCHY.

Według najświeższych wiadomości z Triestu pod 11 b. m. *flotta rossyjska złożona z 20 okrętów liniowych stanęła na Kotwicy przed Triestem.* Działania przeciw Wenecyi mają się w krótce rozpocząć. (Oestr. Corresp.) Duch powstania ogarnął na nowo całe Włochy. W Neapolu oczekują wybuchu. W. Kże Toskański uciekł z Florencyi niewiadomo dokąd.

Redaktor **Władysław Iżycki.** *Nakł. i Druk.* **St. Gieszkowskiego.**